

noget bestemt Maal, har Udkastet overladt Afgørelsen heraf til det frie Dommerskøn.

Derimod bestemmer Udkastet i § 37 udtrykkelig, at Køberen bærer Faren for den hændelige Undergang eller Forringelse af Salgsgenstanden, som indtræffer under en Forsinkelse fra hans Side. Ogsaa dette er fast antaget i Praksis som hjemlet ved almindelige formueretlige Grundsætninger, hvorefter Sælgerens Krav paa Købesummen er uafhængigt af Salgsgenstandens Skæbne, saa længe Køberens Forhold hindrer Sælgerens Frigørelse ved Levering. Medens Anvendelsen af denne Sætning ikke frembyder Vanskelighed ved Køb af en bestemt Salgsgenstand, maa der gives en nærmere Bestemmelse af Betingelserne for Sætningens Anvendelse paa Køb af Genstande, som ere bestemte efter Art. Paa den ene Side kan det naturligvis ikke være tilstrækkeligt til Overførelse af Faren paa Køberen, at der hos Sælgeren findes Genstande, med hvilke Købet kunde have været opfyldt, saaledes at en hændelig Undergang af alle eller nogle af disse Genstande rammer Køberen. Paa den anden Side kan det heller ikke til Risikoens Overgang paa Køberen som almindelig Regel fordres, at Køberen har modtaget Underretning fra Sælgeren om, at bestemte Genstande ere udskilte for ham, saaledes at Sælgeren derved er bleven *bounden* til Levering af netop disse Genstande. Dette Krav vilde dels kunne føre til Bevisvanskeligheder med Hensyn til Spørgsmaalet, om Køberen virkelig har modtaget en til hans Adresse sendt Underretning, dels efter Omstændighederne afskære Sælgeren fra at kunne overføre Risikoen paa Køberen, f. Eks. naar dennes Adresse er ham ubekendt, eller naar Køberen afviser Sælgerens Meddelelse. Det maa ogsaa i Almindelighed anses for tilstrækkelig betryggende for Køberen, at Genstande, hvorved Aftalen kan opfyldes, forefindes individualiserede hos Sælgeren paa en saadan Maade, at der ikke kan herske nogen fornuftig

begrundet Tvivl om, at Sælgeren paa Tidspunktet for den tilfældige Undergang eller Forringelse ogsaa virkelig har tilsigtet at opfylde Aftalen ved Levering af disse Genstande. Som Eksempler paa Tilfælde, i hvilke Sælgeren saaledes har „udskilt Genstande for Køberen“, som Udkastet udtrykker sig, kan nævnes: Mærkning af Genstandene med Køberens særlige Mærke, deres Overgivelse til en Fragtfører under Køberens Adresse, og efter Omstændighederne selve deres Tilstedeværelse i den bestemte Mængde og de særlige Dimensioner, Nuancer, Former etc., i hvilke de efter Aftalen skulle leveres. Det er naturligvis iøvrigt ligegyldigt for det heromhandlede Spørgsmaal, om en saadan Udskilning først er sket efter Forsinkelsens Indtræden eller allerede har fundet Sted forinden dette Tidspunkt. Heller ikke fordres det, at Genstandene skulle forefindes udskilte netop paa det Sted, der ifølge Aftalen er at anse som Leveringssted. Paa den anden Side maa det vel erindres, at Reglen om, at Sælgeren ved Udskilning af Genstande for Køberen, der er skyldig i Forsinkelse, kan overføre Risikoen paa denne, er undergivet de Begrænsninger, der følge af Aftalen eller af gældende Sædvane. Hvad særlig angaar den sidstnævnte Begrænsning, er det en i Handelsforhold meget udbredt Sædvane, at Risikoen først overgaar paa Køberen ved Sælgerens Afsendelse af en Meddelelse om, at Udskilning har fundet Sted, efter Omstændighederne endog først ved Køberens Modtagelse af saadan Meddelelse. Denne Sædvane er navnlig begrundet i Køberens Interesse i at blive sat i Stand til gennem Forsikring at dække sig imod Følgerne af, at Risikoen for Salgsgenstanden hviler paa ham. Udenfor Forhold, for hvilke en Sædvane af dette Indhold er gældende, paahviler det dernæst ofte Sælgeren at sende Køberen saadan Meddelelse som en Pligt, hvis Tilsidesættelse medfører Erstatningsansvar for det Tab, som Køberen lider derved, at han ikke